

ସାହିତ୍ୟ ଓ ରାଜନୀତି

ଆଜି ‘ସାହିତ୍ୟ ଘର’ର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟସ୍ଵରୀୟ ସମ୍ମିଳନୀ ରେଭେନସା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସହଭାଗିତାରେ ନବ ନିର୍ମିତ କନ୍ଦରେନସନ ସେଣ୍ଟରରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉଛି। ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ସବୁ ପ୍ରତିନିଧି ଭାଇ ଭଉଣିଙ୍କୁ ‘ସମ୍ବାଦ’ ପରିବାର ତରଫରୁ ଆହୁରିକ ସ୍ଥାଗତ ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି। ‘ସାହିତ୍ୟ ଘର’ର ଏହି ସମାବେଶଟି ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ଏକମାତ୍ର ସମାବେଶ ଯାହା ସାରା ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା ଅନନ୍ତର୍ୟା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାୟତ୍ରୀ ଶାଖା ଗଠନ କରି ୧୭,୦୦୦ ସତ୍ୟସଭ୍ୟା ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଛି। ରେଭେନସା ପରିସରରେ ଏହି ସମାବେଶ ହେଉଥିବାରୁ ଆମେ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦିତା ଏ ବର୍ଷର ଉଦ୍ୟାନୀ ଉତ୍ସବର ଦୂର ଅତିଥିଙ୍କ କଥା ବିବାରକୁ ନେଲେ ଏହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ିଯାଉଛି। ଉତ୍ସବ ଏହି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ନିଜର ଲେଖଣୀୟ ଜୀବନ ଆଗ୍ରହ କରିଥିଲେ। ଆଜି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟକୁ ଯେଉଁ କେତେ ଜଣ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଓ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ପରିଚିତ କରାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାନୋଜ ଦାସ ଏବଂ ଜୟନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ସବୁବେଳେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ହୋଇ ରହିବୋ। ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗଦାନ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରେଭେନସା ଦିନର କଥା କେବଳ ସ୍ଵରଣ କରାଇ ଦେବ ନାହିଁ, ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ।

ଏହି ସମାବେଶରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହ ଆମେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା କରିଥାଉମ୍ବା। ବିଗତ ବର୍ଷର ଉତ୍ସବରେ ‘ପ୍ରତି ଘର ହେଉ ସାହିତ୍ୟ ଘର’, ‘ମାତ୍ରଭାଷା ହେଉ ରାଜଭାଷା’ ଏବଂ ‘ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟର ଆହୁନ’ ଆଦି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଛି। ଆଜିର ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି ‘ସାହିତ୍ୟ ଓ ରାଜନୀତି’। ଆଜିର ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ କେଜାଣି କାହିଁକି କିଛି ସାହିତ୍ୟକ ବନ୍ଦ ଅସ୍ପତି ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି। ଆମ ସମୟର କାର୍ଯ୍ୟରତ ପ୍ରଶାସକ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀମାନେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଦେଖି ନାସିକାରୁଥିନ କରୁଛନ୍ତି। ଏଭଳି ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଆଲୋଚନାରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ ସଂକୋଚ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। ଅଧିକର ଅଧିକ ପ୍ରଶାସକ ବନ୍ଦୁମାନେ ଅବସର ପରେ ବା ଅବସର ନେଇ ରାଜନୀତିରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ବେଳେ, କାର୍ଯ୍ୟରତ ପ୍ରଶାସକମାନଙ୍କର ଅସ୍ପତି ଅନୁଭବ ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ନୁହେଁ କି ? ଆମ ବିଚାରରେ ସାହିତ୍ୟ ଓ ରାଜନୀତି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂପର୍କକୁ ନେଇ କିଛିଟା ବିଚାର ବିଭାଗ ନିଷ୍ପତ୍ତ ରହିଛି। ଏ ବିଚାର ବିଭାଗକୁ ଦୂର ନ କଲେ ଆଜିର ଆଲୋଚନା ଫଳପ୍ରଦ ହେବ ନାହିଁ। ଆମ ବିଚାରରେ ସାହିତ୍ୟ ଓ ରାଜନୀତିର ଅତିମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମାନା ସମ୍ଭୂତ ହିତ ସାଧନ ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ସଂକଳବକ୍ଷ। ଏହାକୁ ହାସଳ କରିବା ପାଇଁ ମାର୍ଗ ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇପାରେ। ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ଭୂତ ହିତ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଗଣତାନୀତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଂଖ୍ୟାଧିକ ଲୋକଙ୍କର ସମର୍ଥନ କୁଟାଇ କ୍ଷମତା ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ। ଏହି କ୍ଷମତା ଦୌଡ଼ରେ ବିଜୟଲାଭ କରାଇବାର ସମର୍ଥ୍ୟ

ରଖୁଥିବାରୁ ରାଜନୈତିକ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ଚେକିଛନ୍ତି। ସେହିପରି ଭାଷା ଓ ଭାବକୁ ନେଇ ଯେଉଁ ଖେଳ ଖେଳାଯାଏ, ତାହା ହିଁ ଆମ ବିଚାରରେ ସାହିତ୍ୟା ମଣିଷ ଭାଷା ବିନା ତିଥିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଭାବବିହୀନ ମଣିଷ ମଣିଷ ପଦବାର୍ୟ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ। ଗଣତାନୀତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଂଖ୍ୟାଧିକ ଖେଳରେ ଭାଷା ଓ ଭାବର ଭୂମିକା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ହେବା କଥା। ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି ଯେ ମଣିଷର ଭାଷା ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟବସାର ପଦତି ଦୂର୍ବଳ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ତ ଭାବର ଅଭାବରେ ସେହି ମଣିଷ ମଧ୍ୟ ସଂକୁଚିତ ହେବାକୁ ବସିଛି। କିଛି କିଛି ସାହିତ୍ୟକ ବନ୍ଦୁମାନେ ଏପରି ଦ୍ୱଦ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ରାଜନୀତିରୁ ଉତ୍ସବକୁ ନେଇ ନିରାପଦ ମଶୁଷିତି କିଛି ଆମ ବିଚାରରେ ଏହା ନିରାପଦା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସାମାଜିକ ବିପର୍ିକୁ ଆମକ୍ଷଣ। ଗଣତାନୀତରେ ଭାଷାର ଭୂମିକାକୁ କେହି ଅସ୍ପାକାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ମଣିଷର ଭାବ ବିନିମୟ ପାଇଁ ଭାଷା ଏକାକ୍ରମ ପ୍ରଯୋଜନ। ଭାବର ଉତ୍ସମ ବିନିମୟ ହେଲେ ସମଭାବାପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଟ ବିଜୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାଲୟକୁ

ଆବହୋଲା କରିବା ଆବୋ ପ୍ରତିକାମି ନୁହେଁ ସହମତି ନିର୍ମାଣରେ ଭାଷାର ବନ୍ଦୁମାନ ବ୍ୟବସାର ଓ ଭାବର ଅବଧ ଆଦାନପ୍ରଦାନ

ଏକାକ୍ରମ ପ୍ରଯୋଜନ। ଏକଠି ସାହିତ୍ୟ ଓ ରାଜନୀତିର ସଂପର୍କ କେତେ ନିବିଢ଼ ଭାବା ସହଜରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରେ। ଆଜି କିଛି ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାଷାକୁ ଦୂର୍ବଳ କରି, ଭାବ ରାଜ୍ୟକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି, ନିଜ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟଟିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ବ୍ୟପ୍ତ। ରାଜନୀତିର ଭାଷା ଆଜି ସର୍ବନିମ୍ନ ଶାଳୀନତାଠାରୁ ଦୂରେଇଯାଇଛି ତ ସହନଶାଳତା ଅଭାବରେ ଆମାର ଭାବରାଜ୍ୟ ଦୂର୍ବଳ ହେବାରେ ଲାଗିଛି। ଭାଷା ଓ ଭାବକୁ ବ୍ୟବସାର କରି ସ୍ଵଜନଶାଳ ସାହିତ୍ୟରେ ତ୍ରୁଟି ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଆହୁନା ସହମତି ଅଭାବରେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଟତାର ଅନ୍ତର୍କାର ଆମ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଗଣତାନୀତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଦେବା। ସାହିତ୍ୟକ ବନ୍ଦୁ ଏପରି ସମୟରେ ନିରାପଦ ରହିବା ଆବୋ ସମୀରୀନ ନୁହେଁ ସାହିତ୍ୟକ ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ରାଜନୀତି ପ୍ରତି ଅବୁର୍ତ୍ତି ବା ଅନାଗ୍ରହ ସାଙ୍ଗକୁ ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଶାଳ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଭାବ କ୍ଷେତ୍ରର ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଟ ସମାଜରେ କମି କମି ଯାଉଛି। ଏ ବିଲକ୍ଷଣକୁ ମଧ୍ୟ ସାହିତ୍ୟକ ବନ୍ଦୁମାନେ ବିକଳ୍ପ କୌଶଳ ଆପଣେଇ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଦରକାର। ରାଜନୀତି କହିଲେ କେବଳ ନିର୍ବାଚନକୁ ବୁଝାଏ ନାହିଁ। ଦଳୀଯ ସଭ୍ୟଭୁକ୍ତ ହୋଇ ନିର୍ବାଚନ ରଣାଙ୍ଗନରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଅଭିନ୍ଦନ ଆହୁରି ଅନେକ ଭୂମିକା ଅଛି, ଯାହାକୁ ସାହିତ୍ୟକ ବନ୍ଦୁମାନେ ସହଜରେ ଆପଣେଇ ପାରିବୋ ଆସନ୍ତୁ ଆଜି ଏହି ବିଲକ୍ଷ କୌଶଳ ଓ ସାହିତ୍ୟକମାନଙ୍କର ବିବିଧ ଭୂମିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ଆଲୋଚନା କରିବା ଏବଂ ସହମତି ନିର୍ମାଣରେ ସହାୟକ ହେବା।